

Sygn. akt IV U 304/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: SSR Alina Kordus - Krajewska

Protokolant: stażysta Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2019 roku

sprawy z odwołania M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 11 czerwca 2018 roku

orzeka:

I. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 11 czerwca 2018 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2018 roku do 23 maja 2018 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 czerwca 2018 r., znak: 560300/603/CW/202598/2018/ZAS Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 7 kwietnia 2018 r. do dnia 23 maja 2018 r., stwierdzając, że zdarzenie z dnia 5 kwietnia 2018 r., które spowodowało niezdolność do pracy, nie jest wypadkiem przy pracy, ponieważ nie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną.

Ubezpieczony M. W. złożył odwołanie od decyzji.

Wskazał, że jak wynika z definicji wypadku przy pracy zawartej w art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1773 z późn. zm.), „za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą”. Zatem, aby nieszczęśliwe zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy, muszą zostać łącznie spełnione wszystkie cztery warunki wymienione w powyższym przepisie: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna tego zdarzenia, wystąpienie urazu lub śmierci oraz związek zdarzenia z pracą. Wszystkie wymienione powyżej warunki zostały spełnione łącznie, czego dowodem jest dokumentacja znajdująca się w aktach sprawy.

Wyjaśnił, że nie ulega wątpliwości, iż wypadek którego doznał, nastąpił w wyniku nadmiernego wysiłku spowodowanego koniecznością ręcznego odsunięcia palety podczas rozładunku naczepy. Z racji znacznej wagi i gabarytów przewożonych palet, do ich rozładunku stosuje się wózek paletowy. Niestety w wyniku przemieszczenia palet w trakcie transportu zaszła potrzeba ręcznego ich rozdzielenia. W trakcie wykonywania tej czynności jedna

z palet wyslizgnęła mu się z rąk, co doprowadziło do utraty równowagi i upadku na stojący ubezpieczonym wózek paletowy, w konsekwencji czego doznał urazu ręki i prawego barku.

Uznanie bądź nieuznanie zdarzenia za wypadek przy pracy należy do zadań zespołu powypadkowego, który po ustaleniu okoliczności i zbadaniu przyczyn wypadku, sporządza kompletną dokumentację, na podstawie której przyjmuje właściwą kwalifikację nieszczęśliwego zdarzenia. W przedmiotowej sprawie zespół powypadkowy w składzie (...) - specjalisty ds. BHP oraz K. G. - przedstawiciela pracowników, dokonał rzeczowych ustaleń, jednoznacznie stwierdzając, iż uraz jakiego doznałem, był wynikiem wypadku przy pracy, co znajduje odzwierciedlenie w protokole powypadkowym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Wskazano, że w dniach 18.04.2018 r. i 2.05.2018 r. do Oddziału wpłynęła dokumentacja w sprawie ustalenia prawa do zasiłku chorobowego **od 7.04.2018 r. do 23.05.2018 r.** w związku z wypadkiem przy pracy. Zdarzenie, które spowodowało niezdolność do pracy nie zostało uznane za wypadek przy pracy, gdyż nie zostało spowodowane przez przyczynę zewnętrzną. Zdarzenie z **5.04.2018 r.** nie jest wypadkiem przy pracy, gdyż poszkodowany upadł i doznał urazu w wyniku ataku epilepsji (analizę dokumentacji pod kątem medycznym przeprowadził Główny Lekarz Orzecznik)

Jednocześnie organ rentowy poinformował, że decyzją z **25.06.2018 r. znak: 560300/603/CW/204542/2018/ZAS** Oddział:

- przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego od **24.05.2018 r. do 4.07.2018 r.** w wysokości 80% podstawy wymiaru,
- odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od **24.05.2018 r. do 4.07.2018 r.** w wysokości 100% podstawy wymiaru (k.22 i nast.).

Przyczyna rozstrzygnięcia dokonanego decyzją z 25.06.2018 r. była taka sama, jak w przypadku decyzji z 11.06.2018 r., obecnie zaskarżonej.

Niezdolność do pracy od **7.04.2018 r. do 9.05.2018 r.** obejmuje 33 dni, za które w przypadku nie uznania zdarzenia za wypadek przy pracy ubezpieczony zachowuje prawo do wynagrodzenia z art. 92 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy, płatnego ze środków zakładu pracy.

W tym stanie rzeczy Oddział wnosił jak na wstępie.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony był zatrudniony przez K. S. w okresie od 3.04.2018r. do 31.12.2018r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

W dniu 05.04.2018r. o godz. 08⁰⁰ ubezpieczony rozpoczął pracę na swoim stanowisku jako kierowca samochodu ciężarowego. Od trzech dni jeździł po Niemczech. Tego dnia jechał na kolejny rozładunek samochodu do miejscowości T..

Noc poprzedzającą spędził na parkingu razem z innym pracownikiem A. M.. Przed ruszeniem w trasę ubezpieczony biegał. Tego dnia jechał na kolejny rozładunek samochodu do miejscowości T..

Okolo godz. 15³⁰ po dojechaniu w wyznaczone miejsce w miejscowości T. ubezpieczony przystąpił do rozładunku. Pomagał mu A. M., który także dojechał na miejsce. W pewnym momencie wystąpiła potrzeba ręcznego odsunięcia szczepionych streczem palet. Podczas ciągnięcia ubezpieczony utracił równowagę i upadł na znajdujący się za nim wózek paletowy doznając urazu ręki i barku prawego. Zespół pogotowia ratunkowego odwiózł poszkodowanego do

izby przyjęć szpitala (...), gdzie przebywał do 06.04.2018r. Następnie został skierowany na dalsze leczenie domowe. O wypadku poinformował telefonicznie właściciela firmy współpracownik A. M..

Ubezpieczony odbył stosowane szkolenia bhp i badania lekarskie z wynikiem pozytywnym. Zapoznany został z instrukcjami bhp oraz z oceną ryzyka zawodowego.

Dowód: protokół powypadkowy w aktach ZUS, zeznania świadków A. M. -protokół elektroniczny z dnia 4.10.2018r. od 00:15:59, K. K. -protokół elektroniczny z dnia 4.10.2018r. od 00:41:21, przesłuchanie ubezpieczonego protokół elektroniczny z dnia 4.10.2018r. od 00:53:11 , zlecenie transportowe, mapy, wydruk tarczy tachografu k.50-59, dokumentacja z akt osobowych powoda –orzeczenia lekarskie, umowa o pracę

Upadek ubezpieczonego miał związek z epizodycznym napadem padaczkowym. Istnieją czynniki sprzyjające i odpowiedzialne za pojedynczy napad padaczkowy. Obejmują one zaburzenia metaboliczne w organizmie np. w przebiegu cukrzycy, elektrolitowe, zaburzenia endokrynologiczne, hematologiczne, narażenie na substancje toksyczne lub związane z przyjmowaniem leków z pewnej grupy. Wpływ na zwiększoną pobudliwość neuronów mają takie czynniki jak deprivacja snu, gorączka, odstawienie alkoholu.

Badania KT i MRI głowy wykluczyły u ubezpieczonego obrażenia czaszkowo - mózgowe i przyczyny napadu padaczki w zakresie mózgowia takie jak guz mózgu. Dla wykluczenia wad naczyniowych mózgu, takich jak tętniak, naczynek, wskazane jest wykonanie badania angio-KT głowy.

Biorąc powyższe pod uwagę, najbardziej prawdopodobną przyczyną wystąpienia napadu padaczkowego u ubezpieczonego w dniu 05.04.2018 roku była hypoglikemia (poranne bieganie, skąpe śniadanie i predyspozycja do takich zaburzeń, co wynika z wcześniejszego wywiadu).

Rola czynników zewnętrznych prowadząca do wystąpienia epizodycznego napadu padaczkowego u ubezpieczonego, prawdopodobnie hypoklikemicznego, tj. wysiłek fizyczny związany z rannym bieganiem w dniu 05.04.2018 i podczas rozdzielania palet przy rozładunku, skąpe śniadanie może być przedmiotem analizy biegłego diabetologa. Nie ma przesłanek w dotychczasowych badaniach diagnostycznych do uznania, że przyczyną ataku padaczkowego u ubezpieczonego, było pierwotnie zaburzenie aktywności neuronalnej mózgu, która jest niezależna od w/w czynników zewnętrznych.

Epizodyczny napad padaczkowy u 38-letniego ubezpieczonego jest wskazaniem do szerokiej diagnostyki: uzupełnienia wykonanej dotychczas diagnostyki neurologicznej (angio-KT głowy), wykluczenia przyczyn kardiologicznych napadu, diagnostyki w kierunku zaburzeń metabolicznych, endokrynologicznych, chorób układowych, zwrócenie uwagi na możliwość narażenia organizmu na substancje toksyczne. Na podstawie całokształtu stanu zdrowia ubezpieczonego i wykonanych dotychczas badań diagnostycznych, uwzględniając negatywny wywiad padaczkowy u ubezpieczonego, za najbardziej prawdopodobną przyczynę napadu padaczkowego w dniu **05.04. 2018** roku należy uznać hypoglikemię. Decydująca w tym zakresie będzie opinia biegłego w dziedzinie diabetologii.

Dowód: opinia biegłego neurologa k.84-87

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny, w przedmiotowej sprawie, ustalony został na podstawie treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy .Sąd co do zasady dał wiarę dokumentom zebranym w toku postępowania, albowiem nie budziły one wątpliwości, co do swojej prawdziwości i autentyczności, a w toku postępowania sądowego nie podważano ich wiarygodności. Przebieg wypadku został doprecyzowany zeznaniami ubezpieczonego i świadka M. , który co wynika z zeznań w/w osób oraz dokumentów (zlecenie transportowe, mapy, wydruk tarczy tachografu k.50-59), pomógł przy rozładunku.

Sąd uznał za miarodajną opinię biegłego neurologa. Biegły wyjaśnił gdyż było to sporne, że wystąpił napad padaczkowy i wyjaśnił jego przyczyny. Wśród przyczyn nie było schorzeń neurologicznych czy kardiologicznych. Biegły

wskazywał, że ostatecznie diabetolog oceni czy przyczyną padaczki była hipoglikemia co należało uznać za najbardziej prawdopodobne.

Organ rentowy ostatecznie nie wnosił o biegłego diabetologa (k.99). Sąd nie dopuścił tego dowodu z urzędu z przyczyn które zostaną przedstawione w dalszej części uzasadnienia.

Spór toczył się wokół ustalenia, czy zdarzenie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną, a w związku z tym, czy był to wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.), czy też z powodu braku przyczyny zewnętrznej zdarzenia nie zostały spełnione przesłanki takiego wypadku.

W tym miejscu należy przedstawić stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie I UK 20/07 (OSNP 2008/17-18/265), gdzie Sąd ten wskazał, że wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jest doznanie obrażeń, które spowodowały śmierć pracownika w czasie wypełniania obowiązków służbowych na skutek zderzenia pojazdów mechanicznych, do którego doszło z tej przyczyny, że samochód kierowany przez pracownika poruszał się po niewłaściwym pasie ruchu. Sąd Najwyższy wskazał tu, że uraz pochodzący „z zewnątrz” doznany na skutek zderzenia pojazdów mechanicznych będących w ruchu był spowodowany przyczyną zewnętrzną. Jak wynika z uzasadnienia orzeczenia do zderzenia doszło w wyniku poruszania się pojazdu po niewłaściwym pasie ruchu i to było przyczyną wypadku. Przyczyna takiego zachowania kierowcy nawet jeżeli było to zasłabnięcie mogła być rozpatrywana tylko w kontekście winy w spowodowaniu zdarzenia przez kierującego pojazdem.

Podobną analizę pojęcia przyczyny zewnętrznej zawiera orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007 r. w sprawie I UK 205/07 OSNP 2008/23-24/361, gdzie Sąd ten wskazał, że „zasłabnięcie ubezpieczonego rolnika, wskutek czego doszło do wyciągnięcia jego ręki w pas klinowy kombajnu zbożowego podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej, jest nagłym zdarzeniem wywołanym przyczyną zewnętrzną”.

Nagłym zdarzeniem powodującym doznane przez ubezpieczonego zranienie i w konsekwencji stały lub długotrwały jego uszczerbek na zdrowiu było wciągnięcie prawej ręki ubezpieczonego w pas klinowy będącej w ruchu maszyny rolniczej. Ta maszyna, jej ruch, jej mechaniczne oddziaływanie na rękę poszkodowanego były oczywistą - w sensie bezpośredniości i adekwatności związku - przyczyną zdarzenia. Była to zatem przyczyna zewnętrzna wobec poszkodowanego. Ujmując te relacje między nagłym zdarzeniem a jego przyczyną trzeba podkreślić, że to co było "wewnętrzne" w okolicznościach zdarzenia, owo chwilowe zasłabnięcie poszkodowanego nie jest przyczyną nagłego zdarzenia w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Podobne stanowisko w zakresie oceny przyczyny zewnętrznej zostało zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2013 r. I UK 505/12, gdzie wskazano, że śmierć pracownika podczas wykonywania w czasie pracy zwykłych czynności, wskutek urazów doznanych w wyniku upadku z wysokości spowodowanego atakiem padaczki, jest wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.).

W orzeczeniu tym podano, że napad padaczkowy nie spowodował samodzielnie zgonu pracownika, lecz wystąpił ciąg przyczynowo skutkowy. Uraz czaszki powodujący zgon nastąpił wskutek uderzenia o twardą powierzchnię.

Także w przypadku ubezpieczonego wystąpił ciąg przyczynowo- skutkowy związany z pracą. Atak wystąpił podczas wykonywania obowiązków pracowniczych przy rozdzielaniu palet i upadek na paletę spowodował uraz barku. Uraz barku, który nastąpił w wyniku upadku na paletę, a nie padaczka była przyczyną niezdolności do pracy w okresie spornym.

Mając powyższe na uwadze Sąd ocenił, że ocena prawna dotycząca znaczenia przyczyny zewnętrznej należy w tym zakresie do sądu i nie kierował sprawy do dalszego opiniowania przez biegłego diabetologa.

Zgodnie z art. 1 ust.1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368)- Świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.), zwanym dalej "ubezpieczonymi". Świadczenia pieniężne z tytułu następstw wypadków przy pracy i chorób zawodowych określa odrębna ustawa. W art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wskazano ,że ustawa określa 1) rodzaje świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz warunki nabywania prawa do tych świadczeń; 2) zasady i tryb przyznawania świadczeń, ustalania ich wysokości oraz zasady ich wypłaty; Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z 30.10.2002r r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przysługuje m.in. „zasilek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową;" świadczenie rehabilitacyjne" - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Zgodnie z art. 9 ust 1 w/w ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru. **Art. 8.** 1. Stanowi ,że zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu.2. Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, za które ubezpieczony na podstawie odrębnych przepisów zachowuje prawo do wynagrodzenia, uposażenia, stypendium lub innego świadczenia przysługującego za czas niezdolności do pracy.

Nie było sporne ,że ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu,

W myśl art. 7. cyt. ustawy przy ustalaniu prawa do świadczeń wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, podstawy wymiaru i ich wysokości, a także przy ich wypłacie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

W ocenie Sądu w świetle zebranego materiału dowodowego i obowiązujących przepisów prawa odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w decyzji od 7 kwietnia 2018 r. do 23 maja 2018r.